

Eik

Mennesker har gjennom historien sett på eika som et symbol på kraft og styrke. Det er mange eksempler på at store eiker har vært plass for seremonielle aktiviteter, og historier forteller at man måtte skjenke spesielle eiker offergaver for å sikre liv og helse.

Men eik har også vært et viktig brukstre gjennom historien. Tidligere var eika det desidert mest brukte treslaget i båtindustrien, og eik ble eksportert til land som trengte båtvirke. Ettersom barken inneholder mye garvesyre ble denne brukt til å garve lær. Eikebarken har dessuten alltid vært viktig innen urtemedisin. I dag er eika kanskje mest kjent som råvare for produksjon av tønner, møbler og parkett. I Norge finner vi to sorter eik som begge finnes i Lier: Sommereik og vintereik.

En vandrehistore sier at akkurat denne eika må ses i sammenheng med tuntrærne på gårdene Brastad, Foss og Auvi. Det sies at dette var spesielle siktetrær ryttere kunne bruke for å finne en ridesti som skal ha gått her. Dette er det derimot svært delte meninger om.

Vintereik

Denne eikearten er knyttet til ytre kyststrøk, og har mindre utbredelse enn sommereika. Vintereika har, i motsetning til sommereika, normalt en tydelig stamme fra bunn til topp. Vintereika takler tørr jord bedre enn sin slektning, og kan bli noe høyere enn sommereika.

Sommereik

Det klassiske tuntreet. På sommereika deler stammen seg tidlig opp i mange kraftige greiner. Kronen blir fyldig og den kan bli svært omfangsrik på enkelttrær som får stå alene. Sommereika kan bli opptil 35 meter høy, og den kan bli svært gammel. I Agder står en eik, "Mollestadeika", som sannsynligvis ble plantet rundt år 1000, og som fremdeles vokser.

Eika du nå står ved siden av er en sommereik.

SOMMEREIK

VINTEREIK

